

„BÉKESSÉG NEKTEK!”

Pünkösöd a Szentlélek ünnepe. Mit is mondanánk a Szentlélekről, ha megkérdeznék tőlünk. Talán azt, hogy az Isteni harmadik személy, aki az első pünkösdkor tüzes nyelvek formájában leszállt az apostolokra, akit mi is elnyerünk a bérmlás szentségében. Az Úr Jézus Vigasztalónak nevezi a Szentlelket. Amikor Jézus az utolsó vacsorán tanítványaitól búcsúzott, sok válaszolatlan

kérdés maradt bennük. Nem értették, éppen ezért szomorúság töltötte el őket, mikor Jézus arról beszélt jobb lesz, ha ő elmegy, s elküldi a Vigasztalót. Éppen ezért vigasztalásként mondta: „Ha nem megyek el, nem jön el a Vigasztaló, ám ha elmegyek, elküldöm őt nektek. Ötven nappal Húsvét után, amikor a tanítványok ismét együtt voltak, hirtelen zúgás támadt, lángnyelvek tűntek fel, majd mindnyájukat eltöltötte a Szentlélek, aki minden szükségesre képes megtanítani. Akkor az apostolokban a húsvét után megmaradt bizonytalanságokra „válaszolt” Jézus, amikor a zárt ajtón keresztül megjelent nekik, s azt mondta „Vegyétek a Szentlelket!”

És ma? A mi életünkben is vannak vigasz nélküli helyzetek, megválaszolatlan kérdések. Keressük a vigasztaló Szentlélek jelenlétét. Milyen jeleket kell figyelniünk? Talán a kiengesztelődés, a figyelmes tapintatos szeretet gyakorlása, a másik meghallgatásának készsége, az elmélyültebb és őszintébb megeléje hitünknek. Hinnünk kell, hogy a feltámadt Jézus képes a mi életünkbe is beköltözni, szólani hozzánk: „Békeség nektek”, s lelkének kiárasztásával ad nekünk

új életet, új lendületet, a kitaráshoz szükséges erőt a földi zarándokutunkon. Hagyjuk, hogy a Szentlélek megérintse életünket, hogy a Lélek ajándéka által pünkösdi, megújult emberként éljünk. Ahogy az első pünkösdkor egyggyé tette az apostolok köré gyűlt sokaságot, a Szentlélek úgy tartja ma is össze kegyelmével az Egyházat. Pünkösöd az Egyház ünnepe. RZS

Reviczky Gyula: PÜNKÖSD

*Piros pünkösöd öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsa-illat,
Fényözön hull, a szívek megnyílnak.*

*Hogy először tünt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdeté a győzedelmes eszmét.*

*Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkodó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.*

*Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!*

*Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretetnek sugara, Szentlélek!*

CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚ ZARÁNDOKA

Már vagy 10 éve, a KÉSZ szervezésében voltam zarándok Csíksomlyón. Ma sem halványultak emlékeim. Most is érzem a Pünkösdi Szentlélek erejét, Szűz Mária, a magyarok, s különösen a csángók anyaságát.

Hajnalban indultunk a Szent Anna templomból. Lelkileg iparkodtunk felkészülni a „búcsú fiának”, az ajándéknak fogadására. Útközben amellet, hogy imádkoztunk, elmékedtünk, megpróbáltuk megfogalmazni vágyainkat. Ma már erre nem emlékszem, hogy mi is volt az, mert az útravaló más lett.

Jöttek velünk külföldiek /amerikaiak/ és egy református lelkész is. Mindenki hatott a másíkra, így alkottunk egy csapatot. Gyimesfelsőlókon családoknál szálltunk meg.

Még sötét hajnal volt, amikor szedelődöztködtünk, csomagoltunk, s felhúztuk a legjobb túra cipőnket a hosszú gyalogútra. Prosessióban indultunk, ami azt jelentette, hogy elől a kereszt, lobogókkal, ornátusba /karing, stóla/ öltözött plébánossal, 2-3-as sorban. A hegyeken keresztül, útközben imádkozva, énekelve tettük meg a 30-35 kilométert.

Az ünnepi szentmise felemelő volt, szép beszédet is hallottunk a Főcelebráns érsek úrtól, de számomra az volt a legmeghatóbb, ahogy ez a nagy tömeg egyszerre énekelte a szebbnél szebb-Mária-énekeket.

Magam rendesen elfáradtam. A fűbe leültem, de el is pilledtem. Mikor újra indultam, vettem észre, hogy a talpam tele van vízhólyaggal. Így mentünk le a kegytemplomba. Útközben figyeltem, hogy a csángók egy-egy ágat letörnek a fákról, s viszik magukkal a templomba, ott a Mária szoborhoz érintik, s ez számukra a búcsú jele. Hazaviszik, s őrzik otthon, mint a virágvasárnap barkát.

Este virrasztás volt imával, elmékedésekkel. A helybeliek ilyenkor Mária vendégei, azaz bent a meleg templomban szunyókálnak.

Hajnalban újra sötétben indultunk neki a hegyoldalban lévő keresztútnak. Minden állomásnál mindig más tartott rövid kis elmélke-

dést, kötetlen imát. Éppen napfelkeltére érijünk fel a kápolnához, ami az egyik hegy tetején van. Ez volt az élmények csúcsa is. Itt lehetett látni a csángó hívek szemében visszatükröződni a Szentleket, Szűz Anyát, ahogy a felkelő napon keresztül nekik üzen, erőt ad a következő idő küzdelmeihez, biztatást a kitartáshoz.

Mi fáradtan, de lelkiileg felfrissülve, tele kegyelemmel beültünk a buszba és elindultunk haza.

Kiértékeltük élményeinket, beszélünk a „búcsúfiáról”. A külföldieknek az volt a legnagyobb élménye, hogy ennyi ember „látható érdek nélkül” ennyit fárad, megy, imádkozik. A Lelkész is sajnálta, hogy az ő vallásukból kimarad a Mária-tisztelet melegsége. Én pedig egy olyan családban éreztem magam, ahol a Szentlélek a meghatározó, Mária az anya, s mi magyarok vagyunk a családtagok.

2011. május 18.

Varga Sándor

A székelyek, a kelet-erdélyi és a csángó magyarok pünkösdkor évszázadok óta elzarándokolnak Szűz Mária kegyszobrához és ünnepi misén vesznek részt. A búcsú valódi eredete a homályba vész, az első írásos emlék a 15. századból maradt fent.

A zarándoklat többnapos volt, mivel gyalogszerrel érkeztek, hosszúságát a távolság is befolyásolta. A hívők pünkösdszombatra értek Csíksomlyóra, majd ünnepi misén vettek részt. A délután mulatozással és egymás megvendégelésével, az éjszaka pedig virrasztással telt. Másnap, pünkösdvásárnap ért véget a zarándoklat.

A hagyományok részben megmaradtak, részben eltűntek. Az egyik legérdekesebb, most is élő szokás a pünkösdszombati bevonulás. A két Somlyó-hegy közé érkező tömeg szigorú hierarchia szerint vonul be. A mise után a zarándokok könyörögnek a Szűz Mária kegyszoborhoz, egészséget, megfelelő termést, kedvező időjárást kérnek, cserébe gyakran ajándékat visznek. Mindemellet megérintik a szobor lábát, hogy kérésük valóra válását segítsék. A zarándoklat mára túlnőtt múltján, nemcsak Erdélyből, hanem a világ minden tájáról érkeznek magyarok, hogy kifejezzék összetartozásukat.

EGY KATEKUMEN ELSŐÁLDOZÁSA

Mindenütt azt tapasztaltam, hogy a világ útvesztőkkel van tele. Hol vagyok? Ki vagyok? Miért vagyok? Ide jöttem. Istent és a katolikus egyházat választottam. Én vagyok most a „Ta-

az oltár elé, nem tudom hogyan kerültem a helyemre, csak azt éreztem, hogy valami melegség áraszt el, felszakad belőlem a sírás, és boldog voltam, mert velem volt, bennem volt,

nítványok” egyike. Mi az, amivel elindultam, és mi lesz, amivel megérkezem? Vajon mi Isten akarata az életemmel? Részt vettem eddig is a szentmiséken. De amikor odaért a liturgia a szent áldozáshoz, mindenki részesült „Krisztus testéből” csak én nem. Vágyakozva néztem katolikus testvéreimet, vajon mit éreznek most? Vajon amikor leborulnak utána hogyan imádkoznak? Vajon megtisztulnak? Felszabadulnak a hétköznapi gondjaitól? Vajon akkor Krisztus mond nekik valamit?

Ekkor elhatároztam, hogy részt fogok venni a katekumen csoport munkájában. Elkezdődött. Szívünk megtelt szeretettel, hiszen azt kérte Krisztus tőlünk, hogy „úgy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket.” Nyitva volt szívünk Isten felé, hogy törődhessünk azzal, amit a Szentlélek által kaphatunk és adhatunk.

Az ünnepi szentmiséken meghatódva tapasztaltuk, hogy testvéreink milyen szeretettel fogadnak be minket. Segítettek a hétköznapiakban is, eloszlatni félelmeinket, megválaszoltak felmerült kérdéseinkre. És egyszer csak eljött a várva várt nap.

Amikor Laci atya átváltoztatta a bort, és kenyeret, akkor már elindult szívemben valamiféle remegés, nem tudom hogyan kerültem

együtt voltam az Úrral. Minden megszűnt körülöttem, csak Vele beszélgettem. Végre megtapasztalhattam, mi történik akkor, amikor magamhoz veszem Krisztus testét. Semmihez sem hasonlítható érzésben volt részem. Köszönöm Laci atyának, hogy elvezetett ide. Remélem a többi első áldozó testvéreim is átélték ezt a katarzist.

Nemsokára véget érnek ezek a várva-várt esték, figyeljünk az igére:

Vigyázzatok magatokra, hogy el ne vesszítjük, amit munkáltunk, hanem teljes jutalmat nyerjünk./ 2János 8./

Nagyon várom, hogy Pünkösdkor megkaphassam a bérmálás szentségét. Kérem a Szentlelket, hogy adjon nekem világosságot, hogy világítani tudjak. A Szentlélek egyik iránya felülről lefelé tart, Istennel köt össze. Másik iránya vízszintes, embertársainkkal kapcsol egybe. Bérmálás után a hitben megerősödvé mindkét „irányt” szeretném szolgálni.

„Most már tudom őt mindenképpen minden dolgában tetten értem.

S tudom is, miért szeret engem tetten értem az én szívemben.”

(József Attila)

Palásti Mária

EZÜSTMISE

Templomunk plébánosa, Laci atya pappá szentelésének 25. évfordulójához érkezett. Ebből az alkalomból hálaadó szentmisét mutat be június 19-én, 16 órakor a Megtestesülés templomban. A misén vele együtt adhatunk hálát Istennek hivatása és szolgálata kegyelméért.

*Határköveknél hálát adni,
És hallelujás köszönetben,
Méregetni mi mérhetetlen,
Csodákra emlékezni jó!
Messzi évekre visszanezni,
És számba venni ezer áldást,
Erőt, kegyelmet, megbocsátást,
Csodákra emlékezni jó!
Hallelujás hálaadással,
Leborulni egy határköre,
S elindulni hittel előre,
Amerre hív az égi szó.*

A SZENTMISÉK IDŐPONTJAI

MEGTESTESÜLÉS TEMPLOM

vasárnap:	9.00-kor görög katolikus liturgia 11.00-kor ünnepi szentmise
hétköznap:	18.00-kor szentmise
Gyóntatás, lelkibeszélgetés minden szombaton szentmise után.	

JÓZSAI SZENT CSALÁD TEMPLOM

vasárnap:	9.00-kor ünnepi szentmise
szerda:	18.00-kor szentmise

KÖSZÖNETET MONDUNK a Megtestesülés Plébánia híveinek és a józsaai Szent Család egyházközösségnek, akik adományaikkal segítettek munkánkat a Csaba testvér nevével fémjelzett „szeretet ösvényén”!

A Zeleméri gótikus templomrom a város legrégebbi műemléke. Ide tett gyalogtúrát közösségünk 20 tagja. Énekel, imával adtak hálát Istennek a természet szépségeiért.

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Irodavezető:** Bakai Berta, Tel.: 30/687-6377 **Munkatárs:** Gajdos Zsuzsanna, Tel.: 30/573-6577 **Tel.:** 52/535-735 **e-mail:** iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** http://megtestesules.info

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRHRANG KIADVÁNYA.

Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.)

Felélős kiadó: Felföldi László Tel.: 06 30 9855-640 E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net

Szerkesztette: Rác Zsuzsanna E-mail: raczne75@gmail.com

„BÉKESSÉG NEKTEK!”

Pünkösöd a Szentlélek ünnepe. Mit is mondanánk a Szentlélekről, ha megkérdeznék tőlünk. Talán azt, hogy az Isteni harmadik személy, aki az első pünkösdkor tüzes nyelvek formájában leszállt az apostolokra, akit mi is elnyerünk a bérmlás szentségében. Az Úr Jézus Vigasztalónak nevezi a Szentlelket. Amikor Jézus az utolsó vacsorán tanítványaitól búcsúzott, sok válaszolatlan

kérdés maradt bennük. Nem értették, éppen ezért szomorúság töltötte el őket, mikor Jézus arról beszélt jobb lesz, ha ő elmegy, s elküldi a Vigasztalót. Éppen ezért vigasztalásként mondta: „Ha nem megyek el, nem jön el a Vigasztaló, ám ha elmegyek, elküldöm őt nektek. Ötven nappal Húsvét után, amikor a tanítványok ismét együtt voltak, hirtelen zúgás támadt, lángnyelvek tűntek fel, majd mindnyájukat eltöltötte a Szentlélek, aki minden szükségesre képes megtanítani. Akkor az apostolokban a húsvét után megmaradt bizonytalanságokra „válaszolt” Jézus, amikor a zárt ajtón keresztül megjelent nekik, s azt mondta „Vegyétek a Szentlelket!”

És ma? A mi életünkben is vannak vigasz nélküli helyzetek, megválaszolatlan kérdések. Keressük a vigasztaló Szentlélek jelenlétét. Milyen jeleket kell figyelniünk? Talán a kiengesztelődés, a figyelmes tapintatos szeretet gyakorlása, a másik meghallgatásának készsége, az elmélyültebb és őszintébb megeléje hitünknek. Hinnünk kell, hogy a feltámadt Jézus képes a mi életünkbe is beköltözni, szólani hozzánk: „Békeség nektek”, s lelkének kiárasztásával ad nekünk

új életet, új lendületet, a kitaráshoz szükséges erőt a földi zarándokutunkon. Hagyjuk, hogy a Szentlélek megérintse életünket, hogy a Lélek ajándéka által pünkösdi, megújult emberként éljünk. Ahogy az első pünkösdkor egyggyé tette az apostolok köré gyűlt sokaságot, a Szentlélek úgy tartja ma is össze kegyelmével az Egyházat. Pünkösöd az Egyház ünnepe. RZS

Reviczky Gyula: PÜNKÖSD

*Piros pünkösöd öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsa-illat,
Fényzőn hull, a szívek megnyílnak.*

*Hogy először tünt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdeté a győzedelmes eszmét.*

*Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkodó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.*

*Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!*

*Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretetnek sugara, Szentlélek!*